

Księga Jozuego

Rozdział 4

1. Kiedy więc cały lud przeprawił się ostatecznie przez Jarden, WIEKUISTY oświadczył Jezusowi, synowi Nuna, mówiąc: 2. Wybierzcie sobie spośród ludu dwunastu mężów, po jednym mężu z każdego pokolenia. 3. Potem rozkażcie im jak następuje: Zabierzcie sobie stamtąd, z łożyska Jardenu, z miejsca na którym silnie stanęły nogi kapłanów – dwanaście kamieni; nieście je ze sobą oraz złóżcie je w miejscu nocnego postoju, na którym dzisiaj zanocujecie. 4. Zatem Jezus, syn Nuna, wezwał dwunastu mężów, których ustanowił z synów Izraela; po jednym mężu z każdego pokolenia. 5. I Jezus, syn Nuna, do nich powiedział: Przejdźcie przed Arką WIEKUISTEGO, waszego Boga, do łożyska Jardenu i zabierzcie na swym ramieniu każdy po kamieniu, odpowiednio do liczby pokoleń synów Izraela. 6. Aby to było wśród was znakiem. A jeśli wasi synowie w przyszłości się zapytają, mówiąc: Co dla was znaczą te kamienie? 7. Wtedy im powiecie, że przed Arką Przymierza WIEKUISTEGO, kiedy szła przez Jarden, rozstały się wody Jardenu. Tego dnia rozstały się wody Jardenu, a te kamienie są na wieki pamiątką dla synów Izraela. 8. Więc synowie Izraela zrobili tak, jak im rozkazał Jezus, syn Nuna. Zabrali dwanaście kamieni z łożyska Jardenu, tak jak WIEKUISTY powiedział do Jezusa, syna Nuna, według liczby pokoleń synów Izraela. Sprowadzili je z sobą na miejsce nocnego postoju i tam je ułożyli. 9. Zaś inne dwanaście kamieni, Jezus, syn Nuna, ułożył w łożysku Jardenu, w miejscu, na którym stały nogi kapłanów niosących Arkę Przymierza. I zostały tam aż po dzisiejszy dzień. 10. Bowiem niosący arkę kapłani stali pośród Jardenu, aż nie zostało wykonane wszystko, co WIEKUISTY rozkazał Jezusowi, synowi Nuna, by przekazał ludowi; oraz stosownie do wszystkiego, co Mojżesz powierzył Jezusowi, synowi Nuna. Po czym lud szybko przeszedł. 11. Gdy zatem, cały lud ostatecznie się przeprawił – przeszła też Arka Przymierza z kapłanami i stanęła na czele ludu. 12. Nadto przed obliczem Izraela przeszli zbrojni: Reubenici, Gadyci i połowa pokolenia Menaszy, jak im rozkazał Mojżesz. 13. Pociągnęli przed WIEKUISTYM na wojnę ku jerychońskim równinom w sile około czterdziestu tysięcy zbrojnych wojowników. 14. Tego dnia WIEKUISTY wywyższył Jezusa, syna Nuna, w oczach całego Izraela; więc go się obawiali, tak jak się obawiali Mojżesza po wszystkie dni jego życia. 15. Wtedy WIEKUISTY oświadczył Jezusowi, synowi Nuna, mówiąc: 16. Rozkaż kapłanom, którzy niosą Arkę Świadectwa, aby wyszli z Jardenu. 17. Więc Jezus, syn Nuna, rozkazał kapłanom, mówiąc: Wyjdźcie z Jardenu! 18. Lecz zaledwie kapłani, co nieśli Arkę Przymierza WIEKUISTEGO wyszli z łożyska Jardenu i postavili stopy swoich nóg na gruncie wody Jardenu wróciły na swoje miejsce, występując wszędzie jak przedtem, na wszystkich swoich brzegach. 19. Zaś dziesiątego dnia, pierwszego miesiąca, lud wyruszył z pobliża Jardenu oraz w pierwszym miesiącu rozłożył się obozem w Gilgal, na wschodnim krańcu Jerycha. 20. A Jezus, syn Nuna, postawił w Gilgal owe dwanaście kamieni, które zabrali z Jardenu. 21. Nadto oświadczył synom Izraela, mówiąc: Gdy w przyszłości wasi synowie zapytają swych ojców, mówiąc: Co znaczą te

kamienie? **22.** Wtedy oznajmicie waszym synom w tych słowach: Israel przeszedł po suchym miejscu przez ten Jarden, **23.** gdyż WIEKUISTY, wasz Bóg, osuszył przed wami wody Jardenu, dopóki nie przeszliście; tak, jak WIEKUISTY, wasz Bóg, uczynił z morzem Sitowia, które przed nami osuszył, dopóki nie przeszliśmy. **24.** By wszystkie ludy ziemi poznały moc WIEKUISTEGO, że jest potężna i byście po wszystkie dni obawiali się WIEKUISTEGO, waszego Boga.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012